

մտաւոր կեանքը, որ չէ պաշտպանում նրանց, որոնք խօսում են նրա անունից։ Իսկ ընդհակառակն յետաղէմ մամուլի խաւար մտքերը կարող են ապահովիչ նիրգործութիւն ունենալ միմիայն ընթերցող հասարակութեան փոքրամասնութեան վրա, որոնք սէր ունելով դէպի ընթերցանութիւնը, առհասարակ, և դեռ ես հաստատ համոզմունքների տէր չը լինելով, կարող են ենթարկվել և ազատամիտ և յետաղէմ մամուլի ազդեցութեանը, նայելով թէ որը նրանցից իրաւունք ունի աւելի ազատ խօսելու, կամ աւելի հաստատ քայլերով է ընթանում։

۹۰

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԴԱՐԱՁԻՉԱԳԻՑ

Յուլիս 20

Վերջապէս փոքրիկ Գարաչիչազն էլ ունի իր նորութիւնները, որոնց համար աւելորդ չէր լինի տեղեկութիւն տալ «Մշակի» ընթերցողներին, Յուլիսի 19-ին մի կոիւ տեղի է ունենում մի հայ տղի և Ախտայ կայարանի ձիաւորների մէջ (земская стража). Վերջինները մօտաւորապէս քսան մարդ իրենց մեծաւորի (Дистанцио начальникъ) առաջնորդութեամբ ձերբակալեցին էջմիածնայ գաւառի Խաթունարիս գիւղի բնակիչ յայտնի աւազակապետ Գառպար Բուլբուլեանցին, որը սրանից երկու ամիս առաջ հինգ ուրիշ աւազակների հետ վախաւ Երեանի բանտից. Շատ հետաքրքիր է լսել նկարագիրը այն

փոքրիկ պատերազմի, որ տեղի է ունեցել Բուլըռու-
թեանցի և Ճիաւորների մէջ. Տեղական ոստիկանու-
թեանը իմաց են տալիս աւաղակապետի այդ
կողմերում լինելը, որը իսկոյն միջոցների է դի-
մում նրան բռնելու և այդ յաջողում է. Այստա
և Ելենօվկա կայարանների մէջ Բուլըռութեանցը
տեսնում է Ճիաւորների մի խումբ դէպի ինքը
դիմելիս. Նա հասկանում է վատանգը, մի կողմը ց

փախչում է, միւս կողմից պիրօղի հրացանից
անդադար թողնում է կրակ թշնամու վրա։ Հրա-
ցանաձգութիւններ լինում են երկու կողմից։ Բուլ-
րուլեանցի ձին վիրաւորվում է։ Նա իջնում է
նրա վրայից և պատսպարվում մի քարի տակ։
այդտեղից նա հրացանով բաւական երկար ժա-
մանակ կռւում է, ի վերջոյ ձիաւորների հրա-
ցաններից երկու գնդակ ջարդ ու փշուր են ա-
նում աւազակի աջ ձեռքը և նա ակամայ անձ-
նստուր է լինում։ Յուլիսի 19-ին բուլրուլեան-
ցին իր վիրաւոր ձիու վրա նոտացրած բերին
Դարաշիչագ. նա 30 տարին չանցած մի տղա-
մարդ էր երեսում աննշան դէմքով, կարճ հասակի
տէր։ Ձիաւորների մեծաւորը պատմում էր թէ մենք
300 փամիուշտ արձակեցինք դրա վրա, իսկ
դա միայն 200։ Ձիաւորներից մէկը վիրաւորված
էր, իսկ նրանցից մի քանիսի գլխարկների վրա-
յից թռել էր գնտակը, թողնելով մորթեայ փա-

Մարդասպան Լաբիէզ, որ գլխատվեցաւ Փարիզում սեպտեմբերի 7-ին, 1878 թւի, ղարմացրեց և հիացրեց ամենքին իր հպարտ հանգստութեամբ, հոգու ներկայութեամբ և կամքի հաստատութեամբ։ Նա անվրդով նայում էր, ինչպէս իրանից առաջ գլխատում էին իր ընկեր Բարէին և ինչպէս այդ վերջինի կտրած գլխից արիւնի խոշոր կաթիլները ընկնում էին գետնի վրա, իր ոտների մօտ։ Ժողովուրդը սկսեց ոգեսորված կերպով ծափահարել Լաբիէզին։ Միթէ այդ տեսակ երևոյթներ կարող են կրթողական ներգործութիւն ունենալ ժողովրդի վրա, հարցնում են մահվան պատճի հակառակութեամբ։

Նակառակորդները։
Նոյնպէս և այն ժամանակ մահվան պատճի
տեսարանը չէ հասնում իր ցանկացած նպատա-
կին, երբ յանցաւորը, ինչպէս այդ պատահել է
մի անգամ Գերմանիայում, այնքան զգուած է
վինում կեանքից, որ մինչև անգամ ուրախ է նը-
րանից աղատվելու, Պատմում են, որ մի չարա-
գործ իր չնորհակալութիւնն էր յայտնում դահճին
և նրա բոլոր օդնականներին, հերթով գրկելով
նրանց և համբուրելով նրանց ամենքին, «Որքան
չնորհակալ եմ ես, պարոններ, ձեզանից, կրկնում
էր նա, որ ոռու մեռջակիս առառում էր» (Տ. 3)

հախի վրա իր հետքերը. Բուլբուլեանցը մնղա-
րված է մի քանի յանցանքներում և վաղուց
քրիանի նահանգական դատարանը վճռել է նրա
քսորը Սիրիրիայում. Երբ անց էին կացնում Բուլ-
ուլեանցին Դարաչիչագի փողոցից. նահանգա-
ան դատարանի մի պաշտօնեայ ճանաչում էր
ուազակապետին նրան մի քանի անգամ տեսած
ինելով դատարանի դահլիճում, մօտեցաւ նրան
սելով այս խօսքերը. «Այ տղայ, Բլրուլ, չի ամա-
եցիր որ սաղ բռնեցին քեզ»՝ Փշոված ձեռքի
սկիծը նա ուրախութեամբ տանումէր, քան թէ
ոյդ խօսքերը, «որ լսելուն պէս յուսահատ և
նելամազձոտ ձայնով գոռաց իր շրջապատող ձիա-
որներից մէկին, «Խիդիր, պատմիր աղային ի՞նչ-
էս բռնեցիք ինձ»՝ Զիաւորի մանրամասն պատ-
ութիւնից երեսում էր որ արդարե նա պաշտ-
ղանվել է հերոսարար. Երկու ժամ Բլրուլեանցին
արաչիչագ պահելուց յետոյ ուղարկեցին նրան
ընանի բերդը—նրա նախկին բնակարանը.

բիխայ, մերձակայ անտառում խաղալիս իր ըն-
երների հետ, վայր է ընկնում գետնի վրա, մի
ւրիշ երեխայ ընկնում է նրա վրա և կոտրում
տի ոսկորը երեք տեղից. իսկոյն հրաւիրում
ն Քարվանսարայ գիւղից Ազիզ անունով մի
արդու, որը բժշկում է հիւանդին ամենահասա-
ակ միջոցներով. Կոտրված ոտի վրա չը գիտեմ
ոչ դեղ է դնում, ոտը չորս կողմից փոքրիկ
ախտակիներով ամուր կապում, և ահա մի քանի
ո է որ երեխուն բաւական առողջ է զգում ոտը
ևս հաւատացած եմ շատ շուտով նա ման կը
այ. Բայց ինչ կանէին այդ հանգամանքներում
որ երեսելի ուսում ստացած բժշկները. հասկա-
լի է, որ նրանք ոտը կտրելու վրա կը մտածէին,
էրքեր և մարմնի կոտրած անդամները բժշկե-
մ, թող մեր երեսելի բժշկները գան դասեր
ոնեն ասիական բժշկներից և ոչ թէ հալա-
ն նրանց.

Եղանակը այսաեղ անձրևային է. ցորենի
ունձը բաւական յաջող.

Նամակս վերջացնում էի, երբ լսեցի որ Երեա-
ւմ տիֆի նշաններ կան, բայց ով պէտք է այդ
սրսափելի երեոյթի դէմ մաքառի. Այս բօպէին
ոնթէ Երեանում բժշկներ չը կան. իսկ քա-
սքային վարչութիւնը զրաղված է աւելի կա-
տր հարցերով.

ՆԱՄԱԿ ՇՈՒՇՈՒՑ
—
Յուլիսի 13
Թէպէտ այժմեան դարը արդէն սկսել է շատ
ու զգալ սուրբ Գիրք կարդալու անհրաժեշտու-
թիւնը, այնպէս որ ձեռքից ձեռք առնում և
արդում է ոչ միայն բարձր գիտնականը, այլ
ամենավերջին աշխատասէր մշակը, բայց
նք, հայերս, զուրկ լինելով հասկանալի աշ-
արհաբար լեզով աւետարանի էական նշա-
սկութիւնը, ըստ արժանւոյն, հասկանալուց,
ոիպված ենք լինում մեր քմաց և ցանկու-
եան յարմար թարգմանելով խանգարել նրա
ուրբավումն բարձր նշանակութիւնը, Ուստի փո-
անակ ստանալու սպասելի օգուտներ, ստա-
մամ ենք սարսափելի թշուառութիւններ, լինե-

յն զղուելի լուծից, որին կեանք են ասում, >
Մի խօսքով հոգեբանական կէտից քննելով
մհվան պատժի ներդործութիւնը յանցաւորների
և այլ բնաւորութիւնների վրա, քրէական
հութեան առաջադէմ մասը գալիս է այն եղ-
սկացութեանը, որ մահվան պատիժը չէ հաս-
ում իր ցանկացած նպատակին՝ աղդու և օրի-
սկելի բարոյական դաս լինել ամբոխի համար,
պէս զի հանդիսականները երկիւղ կրեն ապա-
սյում իրանք էլ որ և է յանցանք դործելու-
յդ ճշմարտութիւնը, ինչպէս երեսում է, հասկա-
ւ ժամանակակից զերմանական օրէնսդրու-
թիւնը և մահվան պատիժը այդ երկրում այլ ևս
ապարակապէս չէ կատարվում, այլ կատար-
ում է բերդերի պարիսպների ներսում, որտեղ
մբոխը չէ կարող ներկայ գտնվել, այլ ներկայ
գտնվում միմիայն յայտնի պաշտօնական ան-
քու Նոյն օրէնքը հրատարակիլ է նորերումս
ուսւաց կառավարութիւնը, Աւրեմն, ինքն օ-
նսդրութիւնը այլ և այլ երկիրներում սկսում
հասկանալ և խոստովանվել որ մահվան պատ-
հրապարակապէս կատարելը հնացած և իր
ոմիջական նպատակին չը համող, դուցէ և

սուտ լուսաւորիչներ, անմիտ իմաստուններ, վկայութող է տարածութեան մեջ, ամանել առաքինիներ, ճարտարահիւս զրադարներ, անզրադէտ տրամաբաններ, թոյլասիրտ ու որներ և այլն և այլն:

Այս թշուառութեան առաջը պէտք առնէ զեցին և ուսումնարանը. Եկեղեցւոյ մէջ, և բարոյագիտութիւն համալսարանի, պէտք ոնէ իւրաքանչիւր կիրակի օր հասկանալի բրառով խօսել քարողի բարոյականացնող, աւորապէս զարդացնող և քաղաքակրթիչ խօս- Մարդս որքան էլ կոպիտ, որքան էլ չարի, դարձեալ կարող է համոզվել, նա կարող որոգվել և ինել ընդունակ բազմատեսակ աքինութիւններ գործելու, եթէ միայն գտըն- չարժող, համոզող և զարթնացնող ոյժեր, և նոյն նպատակաւ պէտք է մտցնել նաև ումնարանների, մէջ դասախոսութիւններ. Ե- սանները միշտ սիրում են քաղցր և ազնիւ քը քարողի, Նրանք միշտ հակված են ի արդարութիւնը և լուսը, Նրանք փափա-

մեն ուղեցոյց առաջնորդի ղէպի լուսոյ և Ստարութեան քաղաքը. Այս, եթէ այս ընթաց-
կ մեր ժողովուրդը և մեր երեխաները դաս-
սրակվեն, մնծացոյս եմ, որ մեր ազգը շատ
ոճ կարող է հասնել աւետեաց երկիրը. Նա-
ող է աշխարհիս ամենազարգացած և ամենա-
զաքակիրթ ազգերից մէկն համարվել. իբրև
ունակ և աշխատասէր ազգ. Բայց ցաւալին
է, որ մեր այս թշուառութեան մնծ մա-
իր օգնում են: Նաև մեր ուսումնարանները, Ու-
մնարանների մէջ կրօնի դասերը սովո-
նվում են միայն լոկ սխօլաստիքական չոր ու
ժաք կանոններով: Աշակերտը ստիպված է
թալի պէս անդիր բերան առնել սուրբ Գրքի
տմութիւնները և վկայութիւնները, իբրև մի
ուն առանց հասկանալու նրանց իմաստը և
ն: Իսկ նոր մանկավարժութիւնը գրեթէ
նայն առարկայ աշխատում է սովորեցնել
լուծողական ճանապարհով: Մտնելով քա-
ռական կեանքի մէջ իմ բազմամեայ ուսուց-
իւնս և քանի մի տարվայ քահանայութեանս
ձերը ապացուցին, որ մեր ժողովրդոց և մեր
ումնարաններին անշուշտ հարկաւոր է ունի-
մի պարզ հասկանալի լեզուով կրօնի դա-
իրք բարոյականացնող, մտաւո-
պէս զարգացնող և քաղաքակրթիչ:

լութեան։
և որովհետեւ մեր այս պահանջի համապահան աղքիւրը գտնվում է միմիայն Աւետարի փրկարար վարդապետութեան մէջ, և չորս տարանչաց ուղղութիւնը ծառայում է մի և նպատակի, ուստի չը նայելով գործի ծանծեան և իմ տկարութեանս, բաւական համար, վեց տարուց աւելի պատերազմելով զան արդելառիթների, հալածանքների, զըրտութիւնների հետ, ժողովել հարիւրի չափ և նոր, հայ և օտար լեզուներով յայտնի նախակների կրօնական գրքեր, Այս գրքերի նղակութեամբ սկսեցի թարգմանելով Մատսի աւետարանը պարզ հասկանալի լեզուով ատրել իւրաքանչիւր տան էական նշանակունը, որքան կարելի է, ուղիղ մաօք, բարուացնող, զարդացնող և քաղաքակրթիչ եռով, հաստատմած սուսու ոռու և Տաւու և

այլ ես չէ թոյլ տալիս ամենքի աչքի առջե
ծաղրել նրան։

Այդ տեսակէտից նայելով քրէական ժամանա-
կց դիտութիւնը հարցնում է՝ աւելի լաւ չբր
, ոչ թէ մահվան պատժին ենթարկել յան-
որին, այլ համարելով նրան հասարակութեան
ար վեասակար անդամ, հեռացնել նրան հա-
սակութենից, աքսորել նրան հեռու և դեռ-
թէ անքնակ երկիրներ, աշխատեցնելով նրան
տեղ, դիցուք, երկրագործութեամբ, կամ
տարկել նրան այն տեսակ բանտերից մինի
որտեղ ջանում են յանցաւորի վրա բարո-
էս ազդել, կրթել նրան, սովորեցնել նրան
որ և է արհեստ, կրկին ընտելացնելով նրան
ատանքին և դարձնելով նրան հասարակու-
ն պիտանի անդամ։ Այդ տեսակ բանտերից
նանշանաւորներն են Գերմանիայի Բրուկսալ
աքի բանտը և Բերլինի Մօարիս անուան-
բանտը։

Թէ մահվան պատժի սարսափելի տեսարանը
օր է ամբոխի համար բարոյականացնող օրի-
դառնալ, դսպելով նրան յանցանքներ գոր-
ց, ուրեմն ինչ հարկ կայ մահով պատճեւ

Այս իմ ձեռնարկութիւնը կա-
համարվել պարզ բացատրութիւն աւե-
նի մեր հասարակութեան համար, կարող
դունվել կրօնական դասագիրք մեր ու-
արանների համար և կարող է լինել նիւթ
զութեան մեր բարեկրօն քահանայից հա-
նութիւն ու որովհետև գրեթէ այս գիրքը աւարտած
բայց մնում է սրբագրութիւնը, որի հա-
մեծայոյս ես՝ մինչև առաջիկայ նոր տարին
ովին աւարտած տեսնել Աստուծոյ հղոր
կանութեամբը, վասնորոյ յայտնելով ձեզ
մասին, մեծապատիւ խմբագրապետ, խընդ-
բարեհաճել այս երկտող նամակս տպա-
վ ձեր պատուական լրագրի էջերում հրա-
սկել այս մասին ի գիտութիւն ազգի,

10 *What does one consider?*

ՆԵՐԳԻՆ ՀՈՒՐԵՐ

ացանք ԲԱԳՈՒԻՑ պ. Աւագ ԳՐԻԳՈՐԵԱՆ.
Ծ բուրլ յօդուտ արտասահմանում հայ թղթ-
ոց պահելու գումարին

ՀԵՔՍԱՆԴՐԱՊՈԼԻՑ մեզ զըռում են, «Այս
մեր քաղաքի հողերի մի մասը, որ արօ-
եղերի էր յատկացրած, անիրաւաբար ցա-
ս ով միայն կամեցաւ և կարողացաւ, Օրե-
ցանողներից մինին մտրակով ծեծելով կա-
երը բերեցին, բանտ դրին, որովհետեւ սա-
րձակվեցաւ աղա Բ.-ին երբեմն պատկա-
այժմ անխնամ թողված, արտը ցանելու

Դ հաղորդում են որ նորերումս Ալէքսանդ-
րի հոգեոր դպրոցում աւարտող աշակերտ-
ու ոմանք, մի երկու այլ անձանց հետ բա-
ռձական նպատակով ներկայացրին հանրա-
թ «Սամէլ» անհամ ողբերգութիւնը, Ան-
դրկիցը աւելացնում է որ այդ անսակ ան-
պիէսաները ոչինչ կրթողական ներգործու-
չեն կարող ունենալ հասարակութեան

ԱԼՑԽԱՅԻՑ մեզ գլում են, «Յայտնի է որ-
վսասակար է ծխախոտ քաշելը, մանա-
մատաղ հասակի մէջ, Մեր ընտանիքները
է արգելէին տասն և հինգ տարեկանից
պատանիներին ծխելու, Բայց մեր ախալց-
տղաները 7 տարեկանից սկսած պապի-
ն ծխում, իսկ երբ փող չունեն ծխախոտ-
, հաւաքում են պապիրոսների մնացորդ-
հիւրսնոցների և տների դռներում։ Այս-
մի տղայ բերանի վրա սիֆիլիսի վէրք ըս-
ւ, բժիշկը ենթադրում է որ ծխելով պա-
պի մնացորդը, որ նախ ծխած էր սիֆիլիսով
ող մարդ, թշուառ տղան վարակվեցաւ այդ-
ահետեւ ախալցու։

—
սակ> Արագիրը հաղորդում է որպէս հաս-
թէ Երևանի քաղաքային բժիշկ, կոն-
սիստ, ստացել է արդէն կառավարութիւ-
ր «Առողջապահական թերթ» հրատարա-
թոյլուութիւնը:

Նրի մէջ ամեն տեսակ չարագործ կարող է
ել և կրկին դառնալ հասարակութեան պի-
անդամ:

Համար։
Եւ այնպէս որանց պէսների համար էլ կա-
րութիւնը նորերումս վերցրեց մահվան
ի հրապարակական կատարումն. իսկ թա-
կայսրի ոզորմածութիւնը այնտեղ հասաւ
ս մինչև անգամ թագաւորասպան կնոջ գէ-
լֆմանին բոլորովին չենթարկեց մահվան
ին. այլ մի քանի շաբաթ առաջ կեանք
ոց նրան, փոխարինելով նրա մահվան պա-
տաժանակիր աշխատանքներով աքսորան-
ջ, անորոշ ժամանակով։

四